

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 6 — TELEFON: 21-22, 21-23, 21-24, 21-25 in 21-26 — Izdaja več na dan opoldne — Mesečna naravnina 11.— Mr.

IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglaševanje v Kraljevini Italija je naslovna imena

UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO

Računi pri poštne delovnosti zavoda:
Ljubljana Štev. 10-281

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed
estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Visoka in ponosna beseda Duceja

Odgovor na drzne laži in grožnje sovražnika

„Ni niti najmanjšega dvoma, da se bo v tej orjaški igri, ki mora ustvariti novo Evropo, odločilno in končno veljavno zmaga nasmejala orožju Osij“

Bollettino

No 921

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica in data di 2 dicembre il seguente bollettino n. 921:

In Cirenaica intenso fuoco di artiglierie su concentramenti di forze avversarie.

Ripetuti scontri di reparti motocorazzati nella regione tunisina hanno avuto esito nettamente favorevole alle truppe dell'Asse che re pingevano il nemico e guadagnarono terreno, facendo alcune diecine di prigionieri.

Campi di aviazione, nodi stradali, ammassamenti di automezzi sono stati pure attaccati con visibili risultati da velivoli da combattimento nostri e germanici nel settore Cirenaica e in Tunisia.

Nostre formazioni aeree hanno bombardato le attrezzature portuali di Bona e Algeri colpendo e incendiando navi alla fonda; in successivi duelli con la caccia britannica cincio Spitfire venivano abbattuti.

Nel corso della giornata dieci altri aerei avversari precipitavano sotto il tiro dei cacciatori italiani e tedeschi, mentre quattro erano di tratti durante incursioni su Gela e Comiso.

torno dalle operazioni.

Tre nostri apparecchi non hanno fatto ritorno dalle operazioni.

La formazione aerea che in pieno giorno ha terribilmente bombardato il porto di Bona colpendo e incendiando navi e abbattendo cinque caccia nemici, era condotta dal tenente colonnello pilota Antonio Fadda, comandante dell'89 gruppo bombardamento.

Vojno poročilo št. 921

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavljen dne 2. decembra naslednje 921 vojno poročilo:

V Cirenaiki hudi topniški ogenj na zbirajoča sovražnih sil.

Ponovni popadi motoriziranih oklopnih oddelkov v področju Tunisa so se završili z zelo ugodnim izidom za osne zete, ki so obdile sovražnika ter pridobile na zverju. Zajele so tudi nekotri desetki ujetnikov.

Letalska, cesta križišča ter zbirališča motornih sredstev so bila cilji napada naših in nemških bojnih letal v Cirenaiki in v Tunisu. Uspehi teh napadov so bili veliki.

Naši letalski oddelki so bivali pristanišča, naprave v Boni in v Alžiru ter so zadeli in začiali tam zasidrale ladje. V uspešnih letalskih dvobojih z britansko silo je bilo zbitnih 5 letal tipa Spitfire.

V teku dneva se je nadaljnjih 10 sovražnih letal zrušilo pod strelji italijanskih in nemških lovec, dočim so bili štiri ujeti. Med poletem nad Gelo in Comiso, Tri naša letala so niso vrnila v sedež.

Letalska formacija, ki je včeraj sledila dneva bombardira pristanišče Bona in zadebla ter začala ladje ter sestrelje po sovražnih loveci, je bila pod povojstvom podpolkovnika-pilota Antonia Fadde, povojnika 89. skupine bombnikov.

Nemško vojno poročilo

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 2. decembra povojstvo nemške vojske je objavljeno danes naslednje poročilo:

Pri sunku nemških čet severno od Tereka je bila sovražna vržen nazaj; privedeni je bila vse stojetnikov.

Med Volgo in Donom so zaradi trudih izgub Sovjeti včeraj izvajali samo šibkeje napade.

Napadi v velikem loku Dona so bili v protinapadih zavrnjeni.

Prot močnejšim sovražnikovim akupiram ob srednjem toku Dona so uspešno posegli v borbo močni oddelki nemških in italijanskih bojnih letal.

V srednjem odseku fronte in na področju Ilmensega jezera so nadalje v teku ogrenje borb. Sovjeti so pri več brezuspodnih napadih doživelj spet visoke krvave izgube in izgubili tudi 25 oklopnih vozil. Letalske sile so obstrelivale sovražno pehoto in oklopne sile, kar tudi topniške postojanke in ceste za dovoz, 22 oklopnih voz je bilo zadržen z bombami.

Letalstvo je prizadejalo anglo-četem v zapadni Cirenaiki znatne materialne izgube. V Tunisu so nemško-talijanske rete prešle v protinapad in vrgle sovražnika iz več krajev. Privedeni je bilo več ujetnikov. Oddelki sovražnih padalev so bili razkropiceni in uničeni 8 oklopnih voz. Nemški loveci so sestreljili podnevez brez lastnih izgub 8 angleških lovecov.

Duce je govoril danes zjutraj na plenarjem zborovnicu zakonodajnega komisija Zbornice fašistov in korporacij. Vsi narodni svetniki so bili oblečeni v fašistično uniformo. Tribuna za senatorje je bila nabita polna. Ko se je zborovanje otvorilo, je predsednik Dino Grandi poročal o

dovoljenih dopustih tistim svetnikom, ki so jih bili zaprosili. Ob 11. je vstopil v dvorano Duce, pozdravljen s toplimi vzlikami. Tajnik PNF je odredil pozdrav Duceju in ob ponovnem vzlikanju je Duce začel govoriti.

Duce govori

Io, naj bi poslal komisijo, da bi prisostovala manevrom rdeče armade, ki so bili v okolici Moskve. Porabil sem to priliko, da sem poslal komisijo, ki ji je načeloval general Francesco Saverio Graziani, mož neopornega poldneške izšolanosti in ostrega opazovalnega duha. Ko se je vrnil, mi je podal zelo podrobno poročilo, ki sem ga prečital z največjo pozornostjo in ki me je prirplalo, da se na vzhodu dogaja nekaj novega in da je bila rdeča vojska sedaj nekaj povsem drugačna, nekaj tiste čete, pobrane na seleni, ki so se dale leta 1920. pod varšavskimi zidovi premagati od nič manj na sligo zbranih poljskih in francoskih čet.

Kako leto pozneje mi je kinematografski prikaz, ki sem si ga dal ponovno predvajati počasneje, da bi ga mogel bolje proučiti, prikaz neke bolješeviške parade na kremljškem trgu v Moskvi preprical, da se je na vzhodu kontra izkrcava mogocna, čisto militarična država, ki se je odpovedala mednarodni revoluciji s pomočjo peedinov nacionalnih revolucij, temveč je hotela razširiti revolucijo po kontinentu in po vsem svetu s pomočjo svojih bajonetov. Bilo je tedaj po mojem mnenju potrebno, da si Os zagotovi hrbot, in moje globoko prepricanje je, da je bila doba izbrana z jasno razsodnostjo. Če bi se bila stvar še nekoliko zavlekla, bi se bili dogodki lahko čisto drugače razvili.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

V zadovoljstvo mi je, da me italijanski narod ni zahteval prevečkrat na govorniški oder, kajti italijanski narod, ki je getovo eden izmed najinteligentnejših na svetu, če ne najinteligentnejši, nima potrebe po preveč propagandičnih čenžnah, zlasti po propagandi, ki ne bi bila izredno inteligentna. Vendar po osemnajstih mesecih molka smo sedaj stopili v 30. mesec vojne. Imam bezen vtis, da si dober del italijanskega naroda zoper želi čuti moj glas.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

V zadovoljstvo mi je, da me italijanski narod ni zahteval prevečkrat na govorniški oder, kajti italijanski narod, ki je getovo eden izmed najinteligentnejših na svetu, če ne najinteligentnejši, nima potrebe po preveč propagandičnih čenžnah, zlasti po propagandi, ki ne bi bila izredno inteligentna. Vendar po osemnajstih mesecih molka smo sedaj stopili v 30. mesec vojne. Imam bezen vtis, da si dober del italijanskega naroda zoper želi čuti moj glas.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

V zadovoljstvo mi je, da me italijanski narod ni zahteval prevečkrat na govorniški oder, kajti italijanski narod, ki je getovo eden izmed najinteligentnejših na svetu, če ne najinteligentnejši, nima potrebe po preveč propagandičnih čenžnah, zlasti po propagandi, ki ne bi bila izredno inteligentna. Vendar po osemnajstih mesecih molka smo sedaj stopili v 30. mesec vojne. Imam bezen vtis, da si dober del italijanskega naroda zoper želi čuti moj glas.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi je govoriti tudi v časih, ki se običajno imenujejo mirni ali normalni časi. To zavisi od mojega prepricanja, ki je tako, da človek na sto primerov v petinsedemdesetih kesa, da je govoril, in samo v petinsedemdesetih primerih, da je molčal. V drugi vrsti je moje prepricanje, da je v vojnem času, ko govoril s svojim mogocnim glasom top, bolje, če se manj govoril. V vsakem primeru je treba govoriti o zaključkih in le redko o tem kar bo v bodoče. To moje prepricanje je že ojačeno s pričo te vojne, ki je sedaj zavzela obseg, ki ga lahko imenujemo kozmična. Tako je univerzalen, da vojna vedno prehiteva besede, vojna, ki se je ogromno razširila po svetovnem prostoru ter se tako seveda tudi v razmerju podaljšala časno.

Duce, ki je imel pred seboj samo nekoliko zapiskov, je govoril takole:

»Dobro veste tovarisi, kako zoprone mi

Nadaljevanje s 1. strani

predstavljajo tele številke: Angležev je v Italiji: generalov ena in dvajset, častnikov raznih činov dva tisoč tri sto šest v sedemdeset, podčastnikov in vojakov dva in trideset tisoč sedem sto sedem in štirideset. Drugi so na potu, tako da bo znašalo celotno število: ena in dvajset generalov, dva tisoč štiri sto dvanajst častnikov raznega čina, devet in trideset tisoč devet v osmedeset podčastnikov in vojakov. Vsi ti so pravi Angleži, rojeni v Združeni kraljevini. Nato pridejo vse ostale narodnosti, tako da prihajamo do naslednjih številk: generalov devet in dvajset, častnikov raznega čina štiri tisoč tri sto, podčastnikov in vojakov devet in štirideset tisoč sto sedem in šestdeset.

Angleška barbarstva

S temi ujetniki ravnamo po pravilih mednarodnega prava. Ali to lahko rečemo tudi za naše ujetnike v sovražnih rokah? Boli me, ko moram povzročiti kako razčaranje v družinah onih, ki imajo sinove v ujetništvu. Toda resnico je treba pogovarati. In resnica je ta, da razen v nekaterih področjih ravnamo Angleži z italijanskimi ujetniki skoraj povsod nečloveško. Evo najnovješega pisma:

»Danes sem prejel pismo od svojega očeta, ki mi pravi, da so Vašega sina ujeti Angleži. Vaš dragi sin je bil težko ranjen na noži in ni mogel hoditi. Neki angleški vojaki ga je ustrelil v glavo in ga ubil. Tovariši so mu priredili časten pogreb. Stvar je zelo žalostna: poznal sem vašega sina, bil je vrl mlaščen. Nas je tisoč dvesto v tem kraju, ki ga ni treba imenovati: smo bosi, brez oblike, brez zdravja. Ako dumbo ravnamo z angleškimi ujetniki, je to najhujša žalitev, ki jo lahko prizadene italijanski bojevniki, ki so v ujetništvu. Pod strelji večkrat izza življenj ograj. Angleški častniki so često tepli italijanske častnike; neverjetna divjadišča so zagresili, nad nimi in celo nad bolniški ranjeni in poahljeni. Glad in pomanjkanje sta njihov delež. Nametani so kakor slab blago v živalskih vozovih. Častniki vseh činov in starosti so prisiljeni nositi pratež angleških vojakov, celo temnopolitih vojakov.«

Narod Italije bo vztrajal

Odgovor na angleška barbarstva ter na Churchillove grožnje in nesramnosti

Zdaj se ne sme več govoriti o notranji in zunanjih fronti. Je samo ena fronta, ki ima razne odseke in po dobrem vojaškem pravilu mora imeti tudi odsek notranje fronte svojo porazvrtstvo v globino. Leta 1933. pred petimi leti sem dejal: Ne čakaj davančno ure. Razpršite se po naših lepih poljanah. Pa bi kdo dejal, da se meni dogaja včasih kakor onim pesnikom, ki jih bolj poslušajo, kakor ubogajo. Treba je zmanjšati množice v mestih, predvsem odpoliti ženske in otroke. Treba je organizirati končno veljavno ali vsaj na pol končno veljavno preobljedenje. Vsi oni, ki si lahko ureže življenje, daleč od mestnih in industrijskih središč, so dolžni da to storite. Nato je treba organizirati večerne izhode, tako da bodo ponoči ostali v mestih samo boriči, to je oni, ki imajo državljanško in moralno dolžnost, da tam ostanejo. Tako bo lažje zgraditi v dovoljni meri zaklonišča, bolj utrjena od danasnjih, z katere smo potrošili na sto in sto milijonov, a ki bi, če bi bila zadeta v polno, ne mogla vzdržati bomb največjih kalibrov.

To je recimo, šibki del obrambe proti voletom. Je pa tudi močni del, ki ne bo nikoli deloval izpopolnjen. Vesel sem, da vam lahko naznam, da nam bo dala Nemčija megoten prispev v topništvu, zaradi česar bo naše topništvo obenem z nemškim priredil sovražnim letalom sprejem, ki ga zaslužijo.

Potemci starih Rimljjanov

Toda namen tega Churchillovega govora je, napraviti vtis na italijanski narod. Pravilo je naslednje: Mi smo trdo in hrabri pleme, toda ti Italijani, tako občutljivi, bodo morda imeli sposobnost za potreben odpor! Jaz odgovarjam — Da! Dokler nimam nasprotnega dokaza, odibjam na najboljši način misel, da je italijanski narod manj prekaljen, kakor angleški ali ruski. Če bi bilo to res, bi se moral dokončno odpovedati svojim namaram, da postanemo velik narod. Rim je bil zmagovit po Zami, toda velik je postal po Kanah. Ne rečem, da se v naših zilah pretaka vsa ona kri, ki je tekla po šibkih starih Rimljjanov, gotovo pa je, da smo mi narod, po katerem žilah se pretake večji del krv, ki je tekla po šibkih starih Rimljjanov. In bomo to dokazali. Torej bomo vzdrljali. To nam nalogajo dolžnost, čast in dostojanstvo.

Churchillova „demokracija“

Sedaj vam bom prečital odstavek, ki se tiče mene: »En mož in samo en mož je privedel italijanski narod do te točke. V resnici bi moral biti danes nekoliko ponosen, da me priznajo kot nasprotnika britanskoga imperija in da sem v tem boju privedel s seboj italijanski narod, »On — nadaljuje Churchill v svojem govoru — ni imel nikake potreb da stopi v vojno, ker ga nihče ni hotel napasti.« Tako tedaj! Ali jaz bi rad vedel, je li britanski premier kdaj vprašal angleški narod, da bi zvezel, ali hoče vojno, ali je neče. In ali bi imel pogum vprašati danes angleški narod, da bi izvedel, ali hoče, da se vojna podaljša do neskončnosti? Kajti takrat je demokracija: odreže v najboljši trenutki. Takrat se več ne vpraša sverenega naroda, takrat se več ne govoriti o volitvah in o glasovanju. Narod se uvrsti v čete in mora poslušati.

Poskusili smo, kar se je dalo, da bi ga primorali, da vztaja v neutralnost in da uživa mir in blagostanje — izredna darila v razburkanem svetu. Ako bi bili ostali neutralni, ne gleda na nečastnost, bi bili danes v najgornejši bedi, ker je jasno, da bi nam nobena od obeh strank ne prihitela na pomoč.

Bajka o „sunku z bodalom“

»Toda Mussolini ne bo mogel vzdržati skušnjave, da ne bi zahrbno zabodel počaščen Francije in Anglije, o kateri je misil, da zanj ni več nade.« Zdaj bo

In sedaj moram prbrati še to: »Angleži so prokleti, toda še bolj prokleti so oni Italijani, ki z njim dobro ravnajo.«

Tako sem prišel do enega izmed namenov svojega govora. Predsednik angleške vlade je pretekel nedeljo imel na radiu govor, ki je bil po velikem delu namejen Italiji, ker je misil, da ga mi ne bomo objavili. Nikakor! Danes ga bom jaz prečital. Prečital ga bom po onem delu, ki se tiče italijanskega naroda, in tudi poenom, ki se tiče mene osebno.

Churchill je dejal: »Nova letalska fronta, ki jo Američani in britanski letalstvo ustvarjajo ob sredozemskih obalah, mora dati obliko novih možnosti v letu 1943. Naše operacije v francoski Severni Afriki nam morajo dovoliti, da prenesemo težo vojne na fašistično Italijo na način, ki si ga njihovi grešni poglavari niti niso predstavljali, se manj pa si ga je predstavljali nesrečni italijanski narod, ki ga je Mussolini dovedel do tega, da je izkorščan in pokrit z nesrečo. Središča vojne industrije severne Italije so bila že podvržena tršim prijemom, nego so oni, ki so jih izkusila nekatera naša mesta po zimi leta 1940. Toda ako bo sovražnik pravčasno izgnan iz tuniskoga ozemlja, kakor je naš namen, bo vse južna Italija, bodo vsa njena pomorska oporišča, vsejne vojne tovarne in vsi drugi vojaški cilji, naj leže kjer koli, podvrženi dolgotrajnim letalskim napadom, znanstvenim in unitočjujočim. Stvar italijanskega naroda je, stvar njegovih štridesetih milijonov (treba je popraviti te milijone: nas je šest in štirideset milijonov), da pove, ali hoče ali ne, da strahovita stvar zadeže.«

Ta govor moramo vzeti zares. Že daje čas nimam več utvar in morda jih ni smel nikoli glede civilizacije angleškega naroda. Ako slečete Angležu obleko, v kateri pišejo čaj ob petih popoldne, boste našli starega prarodnega britanskega barbara s kožo, poslikano z raznim barvami, barbara, ki so ga ukrotile resnično silne legije Cezarjeve v Klavdijeve. Petdeset pokolenj ni bilo dovoljno, da bi se v globini izpremenil notranji ustroj naroda. Med tem časom je bila ta prarodna usedilna sele prevlečena s hinavskim firnežem v njihovih rokah, to je s svetim pismom stane.

Ako slečete Angležu obleko, v kateri pišejo čaj ob petih popoldne, boste našli starega prarodnega britanskega barbara s kožo, poslikano z raznim barvami, barbara, ki so ga ukrotile resnično silne legije Cezarjeve v Klavdijeve. Petdeset pokolenj ni bilo dovoljno, da bi se v globini izpremenil notranji ustroj naroda. Med tem časom je bila ta prarodna usedilna sele prevlečena s hinavskim firnežem v njihovih rokah, to je s svetim pismom stane.

Gospodje, ne vodi se vojna brez sovražnika ne neprijatelja. Ne vodi se vojna, ne da sovražimo neprijatelja od jutra do včerja ter vse ure dneva in noči, brez širjenja tega sovraštva in ne da bi to sovraštvo postalo notranje bistvo nas samih. Treba se je enkrat za vselej izneniti vseh napačnih občutljivosti. Imamo proti sebi surove, barbare. Rim, ki je bil tudi usmiljen po zmagi, je bil neusmiljen, kadar je šlo za obstoje rimskega naroda. Za to je treba reagirati z največjo odločnostjo proti vsem namenom, ki bi hoteli oslabiti našega duha ter napraviti napacno podobo italijanskega naroda, če da je slednji zmožen same nežilni stvari. Ce je kaj kar narod, ki je bil zelo trd v stoljetjih od zgodnjega srednjega veka (na žalost smo bili zelo trdi med seboj) je to italijanski narod. In še pod pačdu slavnega firentinskega republike (toda tudi takrat je bil neka peta kolona) pod poveljstvom Malatesta Baglionea se začenja razdrobje nebojevitosti Italijanov, razen v Piemontu. Od takrat se je med arkadio, baleti in petjem razširilo po svetu običajna rečenica, da se mora Italija baviti samo s čopiči, dleti in godali.

Povedal vam bom stvar, ki vas bo iznenadila. Nekaj gorostasnega, morda celo kriyoverskega. Rečem vam, jaz bi rajši imel v Italiji manj klipov, manj slik v muzejih in vec zastav, uplenjenih sovražniku. Italijanski narod današnjice je občudovanja vreden v vseh slojih, od aristokracije do malega človeka. Ne more se več zahtevati od italijanskega naroda. Ne morejo se zahtevati navdušene manifestacije v stalnem zaporedju. V resnicib bi hotel poznati oni narod, ki lahko v tej vojni manifestira vzdržema. Navdušenje je liričen moment življenja posameznika, liričen moment pa je nujno zelo redek v življenju naroda. Ako bi poznal človeka, ki bi bil navdušen od jutra do včerja ter v vesni svojem dejanju in nehanju, bi zelo dvomil nad njegovo pametjo.

Posrednik, Zagradena pota ne samo fašistični Italiji, marveč tudi čisti in enostavni Italiji, bodisi tudi Italiji Rudini, Giovanna, Giottia in Orlanda. Nočjo obstoja Italija, Italije, ki goji se veličine: hočejo da bi bil italijanski narod ljubezni, zabaven in postrežljiv. To je sen, ki ga goji anglosaški duh.

Na koncu pravi ta gospod, da je »svet angleškega jezika do prihoda Mussolinija imel velike simpatije za italijanski narod. To je to ostnina laž. Kdo je prvi uvedel v zakonodajo plemenske razločke? Bi la je to predemokratična zvezdnata republika, bile so to Zednjene države, ki so ustruirje razločovanje med Evropci in Italijani, in kakor bi tega ne bilo dovoljše med Italijani in Italijani. Tako da so moraliti biti izključeni od priseljevanja celo Ligurci, tista rasa, ki je tisoč let pred Kristom do leta, kulturo vsemu evropskemu jugozapadu. Zato bi bil Kolumb odlikovan, obdržal bi ga v kerateni, ako bi se dasnes izkrali bi ga v kerateni, ako bi se dasnes izkrali v Ameriki.«

Churchill zaključuje: »Kako dolgo bo trajalo vse to? Odgovarjam na najstolnije in odločnejši način: Trajalo bo do zmage in preko nje.«

Angleži o sebi

Angleški zgodovinar Carlyle piše: »Dejstvo je, da vse ono, kar delamo naša vlada in mi in o čemer govorimo, ni nič drugačje kakor tkanja laži, hinavstva in praznega formalnosti. Nobeno pleme od Adama dalje ni bilo občutljivo v tako umazane cunje laži, kakor naše. Toda mi jih nosimo okoli s ponosom in s prevzetenostjo, kakor svetnemu obliku, ali kraljev plasti. Anglež ne sme nikoli govoriti resnice, to je splošno mnenje. Ze dve stotin let živi Anglia od laži vsake vrste, od glave do nog je zavita v tradicionalno hinavščino, kakor v valoce Ocen.«

In pesnik Byron je 16. aprila 1820. preden je umrl v Misolungiju — se mi zd

zaradi malarje — pisal v Benetke svinetu prijatelju Morreyu: »Angleži so najslamotnejše pleme pod nebom. Hobhouse je odpoval v Neapelj in tudi jaz bi bil odšel tja za en teden, če bi ne vedel, kako veliko število Angležev se nudi tam. Rajši jih vidim iz izvestne razdalje in samo kak izredni izbruh. Veču bi me dovedel do tega, da bi lahko prenašal njihovo navzočnost. Zunaj pekla ne poznam drugega bivališča, kjer bi mogel ostati skupaj z njim. Upam, da nikomur ne bo prišlo na misel, da bi me nekega dne prisili vrniti se v Anglijo. Prepričan sem, da moje kosti ne bi imele mesta v angleški zemlji, da se moj pepel ne bi mogel zmetati s prstjo one dežele. Tudi če bi postopali tako nizkotno, da bi prenesli moje truplo v ono zemljo, bi njen črv, ne imeli mojega trupla, če bi se temu lahko izognil.«

Tako sodijo Angleži sami o sebi, kadar so izven svoje države. In res zadostuje samo odpreti in prelistati zvake britanske zgodovine v zadnjih treh stoletjih, da se najde najpopolnejša zbirka hujen v človeški podobi. Če je kje dežela, ki zasluži silnike prideve, če je kje dežela, ki je izpuštila z verige hujene po vseh kotonih zemlji, da pijejo kriči celo pokolenje, da se okriščajo z vsemi bogastvi, da na kradejo vse zlato, je ta dežela Anglia. Ali so Italijani morda pozabili nizkotnost admirala Horacija Nelsona, ki je dal obešiti na jamboru glavnega jadra svoje »Minerve« napolitanskoga admirala Cacciocchio, potem ko ga je poprej še izdal? Ali so morda pozabili, da sta bila brata Bandiera ustreljena, ker je angleška vlada plasti, ki je cenzurirala Mazzinijeva pisma, sporčila burbonski vladni, da so se ti vrili domoljubi izkrali na ozemlju Kalabrije? Ali so pozabili, da je Anglia leta 1859. (v zvezi s svojo pomočjo v dobi italijanskega risorgimenta) grozila z bombardiranjem Genovi, aki bo Piemont obenem s Francijo napovedal Avstriji vojno?

Ne vodi se vojna brez sovraštva do Sovražnika

Tudi italijanski narod zna biti trd in neizprušen

Gospodje, ne vodi se vojna brez sovražnika ne neprijatelja. Ne vodi se vojna, ne da sovražimo neprijatelja od jutra do včerja ter vse ure dneva in noči, brez širjenja tega sovraštva in ne da bi to sovraštvo postalo notranje bistvo nas samih. Treba se je enkrat za vselej izneniti vseh napačnih občutljivosti. Imamo proti sebi surove, barbare. Rim, ki je bil tudi usmiljen po zmagi, je bil neusmiljen, kadar je šlo za obstoje rimskega naroda. Za to je treba reagirati z največjo odločnostjo proti vsem namenom, ki bi hoteli oslabiti našega duha ter napraviti napacno podobo italijanskega naroda, če da je slednji zmožen same nežilni stvari. Ce je kaj kar narod, ki je bil zelo trd v stoljetjih od zgodnjega srednjega veka (na žalost smo bili zelo trdi med seboj) je to italijanski narod. In še pod pačdu slavnega firentinskega republike (toda tudi takrat je bil neka peta kolona) pod poveljstvom Malatesta Baglionea se začenja razdrobje nebojevitosti Italijanov, razen v Piemontu. Od takrat se je med arkadio, baleti in petjem razširilo po svetu običajna rečenica, da se mora Italija baviti samo s čopiči, dleti in godali.

Povedal vam bom stvar, ki vas bo iznenadila. Nekaj gorostasnega, morda celo kriyoverskega. Rečem vam, jaz bi rajši imel v Italiji manj klipov, manj slik v muzejih in vec zastav, uplenjenih sovražniku. Italijanski narod današnjice je občudovanja vreden v vseh slojih, od aristokracije do malega človeka. Ne more se več zahtevati navdušene manifestacije v stalnem zaporedju. V resnicib bi hotel poznati oni narod, ki lahko v tej vojni manifestira vzdržema. Navdušenje je liričen moment življenja posameznika, liričen moment pa je nujno zelo redek v življenju naroda. Ako bi poznal človeka, ki bi bil navdušen od jutra do včerja ter v vesni svojem dejanju in nehanju, bi zelo dvomil nad njegovo pametjo.

Discipliniran narod

Italijanski narod dela, je discipliniran ter ni nikoli izvršil kakse sabotaže. Nikolj bi bilo niti najmanjšega znaka za demonstracije proti vojni. Samo neka ženska, ki je ne imenujem, ker ne zaslubi tega, ker bi se jih morda do preveč časti (saj se je našel človek, ki je uničil svetisce Diane Efeške, da bi bil ovekovečen v zgodovini), samo neka ženska v Genovi pravim, je kričala, da hoče mir. Jaz mislim, da tja njeni želji ni vsebovala nitičesar nečloveškega. Kasneje se je ugotovilo, da je imela na prstih običajno prstanov, zato se lahko misli, da je pripadala onemu sloju, ki so jih v časih Ciompor v Firenci imenovali »stolte ljudi«.

Toda vse italijanske žene so čudovite. Lahko se reče, pole ne da mečkih v mečkih vrlin. So v resnici velika neizčrpana zaloga živiljnega in moralne sile naroda

Nagradno tekmovanje za povečanje kmetijske proizvodnje

Z določbami odloka predsednika vlade je odrejeno med kmetovalci Ljubljanske okrajne tekmovanje v državnem natečaju za povečanje kmetijske proizvodnje. Prošnje za uvrstitev v tekmovanje, kolkovane 7.6. leta, se morajo do 31. januarja 1943. XI predložiti Pokrajinskemu kmetijskemu inšpektoratu v Ljubljani — Puccinijevi na ul. Št. 9.

Glavni predmet natečaja so sledče rastline: žita, krompir, stročnice za zrno, sladzorna pesa, krmice rastline pa tudi živinoreja s posebnim ozirom na proizvodnjo mleka. Tekmovalci se udeležijo tekmovanja s celotnim gospodarstvom in njega organizacijo, ki se z njim prijavijo. Najnajšna površina posestva je določena na 3 ha.

Denarne nagrade za pokrajinsko tekmovanje so razdeljene takole: Skupina velika posestva, katerih skupna površina njiv z vstetimi večletnimi umetnimi travniki znaša 80 ha: 10 nagrad v skupnem znesku 13.000 L.

Skupina srednjih posestev, katerih skupna površina njiv z vstetimi večletnimi umetnimi travniki znaša 3 do 15 ha: 24 nagrad v skupnem znesku 22.000 L.

Razen osnovnih činjenic za presojo, določenih v odloku v državnem natečaju, se bodo za določitev nagrad upoštevale še sledče: 1) sistem (način) gospodarske uprave, 2) zboljšave v ureditvi zemljišč, 3) zmanjšanje neplodnosti površin, 4) shranjevanje in uporaba hlevskega gnoja in gnojnico, 5) shranjevanje in uporaba krmil in stranskih pridelkov gospodarstva, 6) uvedba kisanja krme.

Pokrajinski kmetijski inšpektorat se obrača na kmetovalce pokrajine s topilim vabilom, da se udeležijo tega važnega pokrajinskega tekmovanja za zvišanje kmetijske proizvodnje v plemeniti medsebojni tekmi.

DNEVNE VESTI

— Na polju slave je padel kapitan Arnaud Giacchetti, ki je bil zelo znan v Triestu. Rojen je bil 1914 v Avelnu, študiral je na modenski akademiji. V juliju 1936 je bil premenčen v 151. pehotnemu polku v Triestu, kjer je postal kapitan. S posebno vmeno je posvečal svoje spremnosti v sportu. Boril se je na raznih bojiščih. Udeležil se je tudi boril proti partizanom na Hrvatskem, kjer je žrtvovao svoje mlado življenje, izpodbijajoč svoje vojake, naj se do zadnjega borilo.

— Odlikovanje junaska padlim. Srebrna svetinja je bila podeljena v spomin kaptanu Beariju Guidu iz Vercellijs, ki je pripadal 39. pehotnemu polku. Podporočniku Antoniu Manieriju iz Bolgine, ki je služil pri 52. pehotnemu polku. Podporočniku Josipu Sabatu iz Oaranta, ki je pripadal 51. pehotnemu polku. Podporočniku De Facciiju Negratiju Lionello iz Firenze, ki je bil pri devetem planinskem polku. Kaporalu Gini Felliniju iz Sassuola pri Modeni, ki je služil pri 17. pehotnem polku. Vojaku Nikolaju Staniscijsu iz Villatorje pri Chietiju, ki je pripadal 17. pehotnemu polku. Razen tega je bilo podeljenih več brončnih svetinj junaska padlim častnikom, podčastnikom in prostakom.

— Proslava 400-letnega tretiskega končila. V tretjih škofijih se vršijo priprave za pravoslavitev četrte stolnici znamenitega končila, ki je bil otvorjen v Trentu leta 1545. V zvezi s temi pripravami je objava revije pod naslovom »Tridentinski koncil«. Publikacija je bila nastajena in napisana pod vodstvom kardinala Pellegrinettija. Vatikanski državni tajnik kardinal Maglione je izrazil kardinalu Pellegrinettiju svoje posebno zadovoljstvo in čestitke k lepemu uspehu odtične publikacije.

— Proslava albanskega nacionalnega praznika v Parizu. Tudi v Parizu so pravoslavili albanski nacionalni praznik v načrnosti italijanskega Kr. poslanika, Kr. generalnega konzula ter inšpektorja fašistov v Franciji. Polnoštivalno so bili zbrani člani italijanske ter albanske kolonije v Parizu. Proslava je bila v prostorih italijanskega Kr. konzulata.

— Nova umetna tkanina. Da se omogoči potrošnja tkaninskih predmetov z novim umetnim tkaninskim vlaknem Nialon, je v smislu poročila dopolnilnega avtarhičnega vestnika agencije »Agit« določil korporacijski minister najvišje cene Nialonu pri prodaji prizvajalec potrošniku. Novo tkaninsko vlakno Nialon bo stavljen po proizvodnji na razpolago po fašistični konfederaciji industrijev. Omenjena konfederacija bo ga nakazovala po navodilih, ki jih bo prejela od korporacijskega ministra. Nadzorstvo je poverjeno pokrajinskim korporacijskim svetom in nacionalnemu tehnilnemu zavodu.

— Nikar se sami ne zdravite. Delavca Mihuela Castellano iz Taranta je ugriznil stekel pes. Castellano ni posvečal tej stavri posebne važnosti, zato je menil, da zadošča, če se sam zdravi. Če nekaj dni pa so se pojavile pri nesrečnemu posledice stekline. Prepeljali so ga v bolnišnico v Bariju, kjer pa je Castellano kmalu po prevozu izdihnil za posledicami ugriza stekla pes.

— Padla s petega nadstropja in odnesla zdravo kožo. Otroci imajo posebno srčo. Nemalokrat se dogajajo primeri, ki se nam zdijo neverjetni. Tako je mala štiriletka Rozana Saravia, ki stanuje pri svojih starših v ulici Fabia Mencone v Milani, padla pri igranju na oknu petega nadstropja z višine petega nadstropja na cesto. Samo je vstala, vendar so jo prepeljali na polikliniko, kjer pa so ugotovili zdravniki samo manjše, neznatne poškodbe. Zelo so bili začuden, ko so potem izvedeli, da je dobro deklete to poškodbice pri padcu s petega nadstropja.

— Nagrade zakladnih bonov. V seriji 16 zakladnih bonov, ki zapadajo 15. februarja 1950, so bile izzbrane slednje štev.: Dve nagradi po 100.000 lir za štev. 1.406.624 in 1.627.188. Štiri nagrade po 50.000 lir za štev. 482.271; 569.889; 1.665.299 in 1 mil. 705.637. V seriji 17: dve nagradi po 100.000 lir za štev. 1.058.863 in 1.356.053. Štiri nagrade po 50.000 lir za štev. 582.586; 1.056.186; 1.355.569 in 1.393.969.

— Izgubila je 50.000 lir vreden prstan. Gospa Lina Trinch je Neapelj je bila na obisku pri svojih znanch v Bariju. Ko se je vrnila domov, pa je s strahom opazila, da ji je med vožnjo izginil 50.000 lir vreden prstan z drožnjem. Politička oblast si prizadela, da bi izvedela za najdeljala izgubljenega dragocenega prstana.

— Pokopalični čuvaj umrl na pokopališču. Na pokopališču v Omegni so našli mrtvega 70-letnega pokopaličnega čuvaja Pavla Curtija. Verjetno ga je zadel srčna kap.

— Zaščita venezuelskih spomenikov. Z obeh znanih stebrov v Benetkah sta bila sneta kipa beneškega leva in sv. Teodorja, starega zaščitnika Benetek. Lev predstavlja simbol S. Marka. Izdelan je iz rdečega in sivega orientalskega monolita, vlti je iz brona. Francozi so tega beneškega leva prepeljali leta 1797 v Pariz, pa so ga Benečani prepeljali nazaj leta 1815. Kip sv. Teodorja, prvega zaščitnika beneškega ljudstva, pa je izdelan po večini iz klasičnih delov, ki potekajo od kakšnega spo-

Z Gorenjskega

— Zbirka za zimsko pomoč. Tretja zbirka za zimsko pomoč, prirejena 21. in 22. novembra je vrgla v radovinskem okrožju 22.500, v kamniškem 24.000 in v kranjskem 23.072.94 mark.

— Kmetijska razstava v Kranju otvorenja. V nedeljo je bila v Kranju svedčeno otvorjena velika kmetijska razstava. Sveti otvoritvi so prisostvovali mnogi dobrojanstveniki, med njimi okrožna vodja Hochsiner in Pilz in deželna svetnika dr. Skala in dr. Doujak. Razstavo je otvoril deželni knežični vodja Huber.

— Novi grobovi. V Dolskem so umrli Jakob Pavčnik, Terezija Prašnikar in Frančiška Remnic. V Srednji vasi pri Senčurju je umrla Marija Kepic, starica 78 let. V Podgorici so umrli Miha Pengal, Marija Kovač in Frančiška Grad.

— Težka prometna nesreča. Na državni cesti pod klancem pri Medvoda je zavozil

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob delavnikih v kinu Matici in Unionu: ob ½ 16. in ½ 18. ura; v Slogi neprekinitno od 14. ure dalje. Ob nedeljah in praznikih v kinu Union ob 10.30. v kinu Matici in Slogi ob 10., v vseh treh ob ½ 14., ½ 16. in ½ 18. ur.

KINO SLOGA TELEF. 27-30

Nepozabni Jean Gabin in lepa Simone Simon v pretresljivi tragediji

Zli duh

Film senzacije, ki bo všeč vsakomu!

KINO UNION TELEF. 22-21

Nenavadni domisleni brezdelni član bogate obitelji

Cudaška družina

V glavnih vlogah: A. Falconi, Maria Mercader, Sergio Tosano in drugi

KINO Matica TELEF. 22-41

Ljubki demonček — Lilia Silvi v pikantni veselotri gajti modernejšega okusa

Ukročena trmoglavka

Odlični igralci: Amedeo Nazzari, Paolo Stoppa, Lauro Gazzolo Alida Valli — Carlo Ninchi

dopoljan pa je bila svečana vložitev relikvij v glavnem oltarju ter posvetitev cerkve in glavnega oltarja. Cerkev je bila ob 7.30 do 9. zaprt, nakar je bila spet dostopna vernikom. Ob 10. je bila slovenska ponificalna maša, ki jo je daroval nadškof mons. K. Margotti.

Iz pokrajine Trieste

— Smrt starčar Triestincev. Umrlo je tedno v Triestu 74letna Ana Krizmančič-Cok, 65letna Viktorija Matelik, 72letna Josipa na Sanzin-Godina, 66letni Peter Sanzin, 72letni Rafael Levi, 80letna Katarina Stadky, 76letna Marija Godina-Ivančič, 68letni Jakob Saher.

— Kvarter Strub iz Berlina koncertira v Triestu. Olimični berlinski kvartet Strub bo nastopil v petek, 4. decembra v družbeni dvorani Verdijevega gledališča v Triestu. Člani kvarteta bodo izvajali Brahmsov Kvintet z dvema violoma (drugi viola igra prof. Alessandri ob Poltronierevem kvartetu), nadalje Pfiznerjev kvartet, Smetanov kvartet ter Beethovenove skladbe op. 95, 131 in 59.

— Smrt salzajanskoga duhovnika. V svoji hiši pri Madernu del Garda je umrl salzajanski duhovnik don Luigi Cantoni, ki je doživel lepo starost 71 let. Pokojnik je nad 17 let posvečal svojo skrb vzgoji triestinske mladine. Bil je katehet šolah pri S. Giacomu v Triestu.

— Poročili so se že dne v Triestu zasebnik Salvator Fucka in trgovska nameščenka Danica Kroberne, sestrica Edgar Naglić in gospodinjam Roza Albertin.

— Mrtevec na trgu Imperia. Na trgu Imperia se je nenadoma zgrudil starejši moški, ki je obležil negib. Bil je mrtev. Zdravnik je dognal, da je umrl zaradi srčne kratečice. Mrtevčeva identiteta je bila ugotovljena na podlagi izpovedi pojoznikovega sina, ki je prepoznał v mrtvem svojega očeta Gre za 66-letnega Emila Veila, ki so ga po ugotovljeni identiteti pokopali na pokopališču pri sv. Ani v Triestu.

— Pri krmilu se je poškodoval med vožnjo z ladjo 42-letni Virgil Degrossi iz Isola d'Istria. Ima poškodbe na levici. Zdravil se v triestinski bolnici.

— Poročili so se že dne v Triestu zasebnik Salvator Fucka in trgovska nameščenka Danica Kroberne, sestrica Edgar Naglić in gospodinjam Roza Albertin.

— Mrtevec na trgu Imperia. Na trgu Imperia se je nenadoma zgrudil starejši moški, ki je obležil negib. Bil je mrtev. Zdravnik je dognal, da je umrl zaradi srčne kratečice. Mrtevčeva identiteta je bila ugotovljena na podlagi izpovedi pojoznikovega sina, ki je prepoznał v mrtvem svojega očeta Gre za 66-letnega Emila Veila, ki so ga po ugotovljeni identiteti pokopali na pokopališču pri sv. Ani v Triestu.

— Pri krmilu se je poškodoval med vožnjo z ladjo 42-letni Virgil Degrossi iz Isola d'Istria. Ima poškodbe na levici. Zdravil se v triestinski bolnici.

— Poročili so se že dne v Triestu zasebnik Salvator Fucka in trgovska nameščenka Danica Kroberne, sestrica Edgar Naglić in gospodinjam Roza Albertin.

— Mrtevec na trgu Imperia. Na trgu Imperia se je nenadoma zgrudil starejši moški, ki je obležil negib. Bil je mrtev. Zdravnik je dognal, da je umrl zaradi srčne kratečice. Mrtevčeva identiteta je bila ugotovljena na podlagi izpovedi pojoznikovega sina, ki je prepoznał v mrtvem svojega očeta Gre za 66-letnega Emila Veila, ki so ga po ugotovljeni identiteti pokopali na pokopališču pri sv. Ani v Triestu.

— Pri krmilu se je poškodoval med vožnjo z ladjo 42-letni Virgil Degrossi iz Isola d'Istria. Ima poškodbe na levici. Zdravil se v triestinski bolnici.

— Poročili so se že dne v Triestu zasebnik Salvator Fucka in trgovska nameščenka Danica Kroberne, sestrica Edgar Naglić in gospodinjam Roza Albertin.

— Mrtevec na trgu Imperia. Na trgu Imperia se je nenadoma zgrudil starejši moški, ki je obležil negib. Bil je mrtev. Zdravnik je dognal, da je umrl zaradi srčne kratečice. Mrtevčeva identiteta je bila ugotovljena na podlagi izpovedi pojoznikovega sina, ki je prepoznał v mrtvem svojega očeta Gre za 66-letnega Emila Veila, ki so ga po ugotovljeni identiteti pokopali na pokopališču pri sv. Ani v Triestu.

— Pri krmilu se je poškodoval med vožnjo z ladjo 42-letni Virgil Degrossi iz Isola d'Istria. Ima poškodbe na levici. Zdravil se v triestinski bolnici.

— Poročili so se že dne v Triestu zasebnik Salvator Fucka in trgovska nameščenka Danica Kroberne, sestrica Edgar Naglić in gospodinjam Roza Albertin.

— Mrtevec na trgu Imperia. Na trgu Imperia se je nenadoma zgrudil starejši moški, ki je obležil negib. Bil je mrtev. Zdravnik je dognal, da je umrl zaradi srčne kratečice. Mrtevčeva identiteta je bila ugotovljena na podlagi izpovedi pojoznikovega sina, ki je prepoznał v mrtvem svojega očeta Gre za 66-letnega Emila Veila, ki so ga po ugotovljeni identiteti pokopali na pokopališču pri sv. Ani v Triestu.

— Pri krmilu se je poškodoval med vožnjo z ladjo 42-letni Virgil Degrossi iz Isola d'Istria. Ima poškodbe na levici. Zdravil se v triestinski bolnici.

— Poročili so se že dne v Triestu zasebnik Salvator Fucka in trgovska nameščenka Danica Kroberne, sestrica Edgar Naglić in gospodinjam Roza Albertin.

— Mrtevec na trgu Imperia. Na trgu Imperia se je nenadoma zgrudil starejši moški, ki je obležil negib. Bil je mrtev. Zdravnik je dognal, da je umrl zaradi srčne kratečice. Mrtevčeva identiteta je bila ugotovljena na podlagi izpovedi pojoznikovega sina, ki je prepoznał v mrtvem svojega očeta Gre za 66-letnega Emila Veila, ki so ga po ugotovljeni identiteti pokopali na pokopališču pri sv. Ani v Triestu.

— Pri krmilu se je poškodoval med vožnjo z ladjo 42-letni Virgil Degrossi iz Isola d'Istria. Ima poškodbe na levici. Zdravil se v triestinski bolnici.

Ko so v Ljubljani sodili brez paragrafov

Do 1. 1514 so sodili v Ljubljani zločince po svoji vesti in ne po paragrafih — Kazensko sodstvo v stari Ljubljani

Ljubljana, 2. decembra
V časopismem članku seveda ni mogoče podati dovolj izcrpne slike o sodstvu stare Ljubljane. Za temeljito razpravo bi bilo treba zbrati ter proučiti starihne vire. To so že storili nekateri raziskovalci. Tako je pred leti dogmal marsikaj zanimivega o ljubljanskem krvnem sodstvu v starih časih mestni arhivar Fabjančič. Precej zanimivosti o ljubljanskem mestnem sodstvu je pa zbranil tudi v Vrhovem spisu, ki imajo še vedno svoj čar, saj so spisani v živahnem slogu in iz njih tu in tam vprav veje duh stare Ljubljane.

Sodili so mestni svetovalci

Mesto je imelo svojega, mestnega sodnika. Toda sodnik ni sodil sam; mestno sodišče je bilo zbor notranjih in zunanjih svetovalcev. Sedne obravnave so bile pri zaprtih vratah in ne vemo mnogo, kako so jih vodili. Sicer so pa bile razprave včasih tudi javne, ko so sodili obrekovalec. Takšnih razprav je pa bilo mnogo, kajti tožbe zaradi razširjenja časti so bile v 16. in 17. stoletju mnogo bolj pogoste kakor danes. Meščani so v časih, ko so bili med plemstvom dvojboj vsakdanji, tudi ljubošumno varovali svojo čast. Niso pa vrgli nasprotniku v obraz rokavice, temveč so iskali zaščiteno na svojem sodišču.

Sedne obravnave

Tedaj še ni bilo sodnih poročevalcev, da bi nam temeljito opisali tedanje sedne obravnave. Vendar nam zgodovinski viri odkrivajo nekatere podrobnosti o srednjeviških sodnih razpravah. Prav kakor danes. Meščani so v časih, ko so bili med plemstvom dvojboj vsakdanji, tudi ljubošumno varovali svojo čast. Niso pa vrgli nasprotniku v obraz rokavice, temveč so iskali zaščiteno na svojem sodišču. Zaslišanje je bilo obvezno in strogo. Ce je obtoženec tajil greh, ki so mu ga očitali, je bilo uvedeno »strogo izpraševanje«, ki so ga pozneje imenovali brez olegšav: tortura (die Marter). Toda strogo zasliševanje so uveli le, ce se je zanj izrekla večina sodnega zborja, mestnih svetovalcev. Sami župan ni mogel odločati. Zaslišanje je bilo neobhodno potrebno; nikogar niso smeli soditi, dokler ga niso zaslišali. Pri zaslišanju je moral biti navočenih 7 ali 9 svetovalcev. Neobhodno potrebna je bila navzočnost mestnega pisanca, ki je bil zapisnikar. Po cesarjevem navodilu so morali biti svetovalci pozorni, ali je obtoženec (ali »malefična oseba«) izpovedal iz strahu, sovraštva ali bolečin. Ce je sodnik misil, da je na zaslišanje vplival eden teh činiteljev, je izrazil svojo sodbo in se potem ravnal kakor je sklenila večina sodnega zborja. Sodbo je pa smel izreči le ves mestni svet, ce na razpravi navzočnih 7 ali 9 svetovalcev ni soglašalo. Smrtno obsođbo je moral po sodnem redu, ali kakor ga je Vrhovec imenoval: »sodovnik«, ki ga je izdal cesar Maksimilijan I. 1514, potrditi še deželnki knez.

Sodbe brez paragrafov

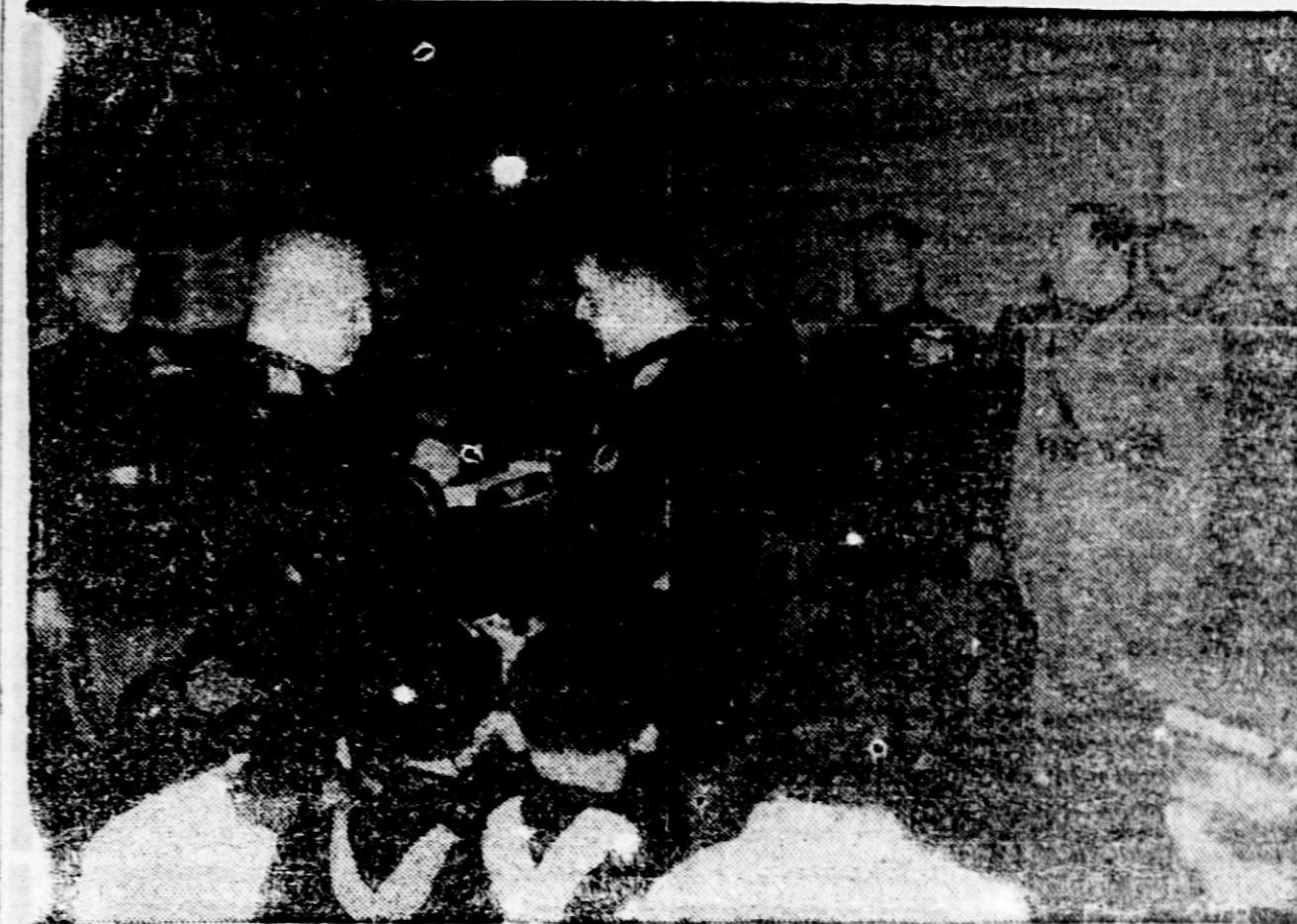
Dokler cesar Maksimilijan I. ni izdal »sodovnika«, so sodili po svoji vesti, ne da bi se jim bilo treba ozirati na paragrafe. V tej cesarski listini pa ni bilo niti povedano, kaj velja kot zločin, a nasteti so bili zločinci. Menda se je tedaj zdele samo po sebi umevno, kaj je zločin, saj je bilo dočeno, kdo je zločinec. Zločinci so bili: bogatstviti; morilec ali izdajalc, ki so pregrali proti vladarju ali svojemu gospodu, se izneviri prilagi ali načuvali ljudi proti svoji gospodki ali predstojnikom; morilec, ne glede na to, koga so umorili; kdo je pretepal svoje roditelje; samomorilec, ki so jih baje tudi kaznavili po smrti; kdo je postal komu grozilno pismo ali ga napadel ter mu grozil; kdo bi koga zastrupil; kdo bi komu ukradel otroka; kdo bi ponarejal denar, izdajal za zlato in srebro podobne kovine, prodajal ponarejene drage kamne; kdo bi nakupoval knežji denar v deželi ter ga nosil iz nje; kdo bi goljufal pri meri in tehtnih; kdo bi grešil spolno proti naravi; posiljevalci; krijeprisezniki; kdo bi uganjal čarovnje, ki so po postavi prepovedane; kdo bi kraljal in pienil; kdo bi vilmil v cerkev ali razgrajal, se bojeval in prelival kri v blagosloviljenem pokopališču; kdo bi odvedel komu, bodisi silo ali na skrivnem, tudi s pristankom, zeno, otroka, nedosarje nečakino ali verovalca; kdo bi ga nalačil ranil ali prežal nanj z orožjem; kdo bi skrival cestne razbojnike, morilec ali sovražnike deželnega kneza ter jih strezel. V cesarski listini je cesar priporočil kaznovanje tudi drugih pregh, ki niso bile tam omemnjene. Pri tem sodniškem redu je posebno zanimivo, da ga je cesar izdal na zahtevo Ljubljancov; bil je torej namenjen za ljubljansko sodstvo.

Clovek bi mislil, da ribi ni mogoče priditi obročka na trebuh ali rep. V resnici

sa, ki nam razkriva marsikaj zanimivega, pa tudi — strahotnega.

Kaj vse je počenjal rabelj

Iz tarife sprevidimo, kaj vse je rabelj počenjal z obtožencem ali obsojencem in cloveku se začno ježiti lasje. Rečeno je bilo: za postavljanje in prestavljanje lesa, dokler ne spusti gresnika dol, čeprav ga je treba večkrat nategniti in ako ga je treba »dati v torturo« zjutraj in dopoldne, od vsakega »strogega izpraševanja« — goldinar; navezanje uteži 30 krajarjev; postavitev stola, ki nanj položi crvico — goldinar; za odrezanje las zločincu, 30 krajarjev; za namestitev »malefične osebe« zgoraj in za to, da ga sname ter obesi uteži (natezanje) — goldinar; za hrano zločincu na dan (nesrečnik je bil v oskrbi rablja) — 18 krajarjev; za odrezanje prsta — 20 krajarjev; za vrv — goldinar; za rabo meča — goldinar; za to, da nabije glavo ali roko na vesača — goldinar; za pripravo grmada — 3 gld. 33 kr.; za vsakega obsojence, ki zažre živega ali mrtvega — goldinar; za to, da pobije žival, ki jo je treba sežgati — 2 gold. (obsojni so tudi živali), za razčetverjenje in od vsakega kosa, ki ga nabije (razčetverjene kose je rabelj nabijal na raznih krajih) — goldinar; za ščipanje s kleščami — 30 krajarjev; za vlačenje (?) gresnika — goldinar po goldinar za pokop živega (!) obsojence ali za utopitev, davljenevje all za to, da ga tare s kolesom. Rabelj je imel opravka tudi s samomorilci in pogajal se je za plačo z njegovimi sorodniki. Kazni za posamezne zločine, ki jih večkrat obsojenu niso mitili dokazali ali mu je izvil lažno priznanje rabelj, so bile strašne, v pravem pomenu besede srednjeveške. Danes marsicna ne moremo več razumeti, ker se ni mogoče dobro zamisliti v misljenost srednjeveškega cloveka.

V palači Venezia: Proslava 20 letnice Pohoda na Rim. — Duce sprejema Tajnika PNF s člani Direktorija in podpisuje člansko izkaznico št. 1 za leto XXL

Tudi ribe poznajo domotožje

Lososi se vedno znova vračajo iz morja v reke, kjer so se izlegli

Jegulje, ki priplavajo na drstenje v severozapadne evropske reke, imajo za seboj že dolgo živilsko pot. Priplavajo namreč iz Sargaškega morja, torej iz severnega dela Atlantskega oceanja, od Srednje Amerike, kjer se izdežejo. Stare so že tri leta, preden dosegajo evropsko obalo. V Evropi ostanejo jegulje šest let. Ce v tem času jegulje nihče ne ujame, postane prej morikasto črna riba sreornasto svetla. Njene oči postanejo velike, kakor oči globoko v morju živečih živali, in jegulje prehaja festi. Se enkrat krene na dolgo pot po reki navzdol na morje preko oceana tja do Sargaškega morja, kjer poskrbi za svoj zared, potem pa pogine. Sargaško morje je del z algami pokritega Atlantskega oceanja, nekakšna plavajoča morska livaada.

Nasprotno je pa pri lososu. Ta riba se dristi jeseni v rekah in potopih in v tamnamen priplavajo pogosto do 1000 m nad morsko gladino. Ko so mladi lososi dolgi 10 do 15 cm, odplavajo po rekah v morje. V morju zraste losos tako, da meri do 1.50 m in tehta do 40 kg. Najpoznejše početni zimi jih pa obide domotožje, da zahrepene po rekah v svoji mladosti. Domotožje jih počene preko jezov in vodopadov po rekah nazaj dokler ne najde primerne kraja za drstenje.

Pri lososih je domotožje še močnejše kakor pri jeguljah. Jegulje sicer žene do domotožje več tisoč kilometrov daleč proti Zalivskemu toku v Sargaško morje. Toda te pravtne domovine jegulje ni težko najti, saj je velika. Jegulje je treba samo pridružiti se velikemu troupu vracajočim se družicam. Cilj je itak vsem skupen. Ce pa prevzame domotožje lososa, se mora odločiti, dali mu zadostuje, da more sploh plavati po sladki vodi, po valovih rek ali pa se mora vriniti tja, kjer je preživel svojo zgodnjino mladost. V Reno, v norveških fjordih ali skotski obali. Ali ima točno usmerjeno domotožje? Ali ne zamenja pogosto tako blizu skupaj ležec ustrij rek? Ce hočajo ptičescveti dognati poti, po katereh leta ptice selivke proti topemu jugu, ujamejo ptice v pozni jeseni, jim obesijo na noge obročke s številkami in jih zopet izpuste. Ce tako ptico v Italiji, Grčiji, Egiptu ali Maroku ustrelje in pošljeno v prosto, se lahko denarja mu bo še ostalo po enkratni prisilni oddaji premoženja. Posledica tega je splošno padanje cen na vseh črnih berzah.

V Turčiji so cene padle

Turška vlada je prepovedala trgovcem in zasebnikom imeti vskladiščeno blago, ki z njihovo gospodarsko panogo odnosno po poklicem nima niti skupnega. Posledica tega je bila, da je naenkrat prislo na trg mnogo blaga in da so cene zelo padle. Tudi enkratna oddaja premoženja, ki si li lastnike takih skladis poškrbti za govorino, je k temu znatno pripomogla. V mnogih primerih se prodajalcem sploh ni posrečilo najti odjemalce, ker se trgovci branijo večjih količin blaga. Nihče torej ne ve koliko denarja mu bo še ostalo po enkratni prisilni oddaji premoženja. Posledica tega je splošno padanje cen na vseh črnih berzah.

Tudi Hepsiba je vstal in se rahlo izvil iz sestrine-
ga objema.

»In vendor se bosta moralia prav zaradi Jeems-

preseliti v kak kraj kjer bo imel učitelja in se bo

lahko naučil kaj več nego tu.« je rekел, obupno se

oklepaje tega razloga, ko niso vse prejšnji nič za-
legli.

»V vsej Novi Franciji in vseh angleških koloni-
jah ga ni učitelja, ki bi prekošil našo Katarino,«

je z nekakšnim poncem otrvnil Henri.

»Po francosko in po angleško je naučila Jeems več, nego bi

se mogel naučiti v Albanyju ali v našem kolegiju v

Québecu, kajti v Albanyju bi bil postal Anglež, v

Québecu pa Francoz. Tako pa je oboje hkrat, An-

glež in Francoz, kakor njegov oče in njegova mati,

in se ne bo nikoli vojskoval zoper pripadnike narodov, ki sta njegova naroda.«

»Oh, o tem sem prepričana!« je vzkljuknil Kata-

rino. »Boga prosim, da ne bi moj Jeems nikoli prijet za orožje zoper svojega bližnjega.«

Ko se je Hepsiba pripravljal, da bi legel ob deč-
kovu stran, je nekaj trenutkov gledal dečka, ki je

spal s smehljajem na ustnicah, in se v snu držal

zraven sebe tisto blago iz rdečega žameta. Jeems je sanjal, in ko ga je stric tako zamišljen opazoval,

mu je v sanjah smehljaj izginil z obraza ter se

umaknil čudni mrkobi. Hepsibi se je zazdelo, da zno-

vala sliši svakove zadje besede in sestrično prošnjo:

»Ne bosta te mogla obvarovati, dečko moj... ne
upanje ne molitev ne vsa njuna skrb ne bo nič po-

Besede pomenijo

Vodoravno: 1. vajenec pri hlevskem de-
lu, 8. levri pritoči reke Urala, 9. doba, raz-
dobje, 10. veznik, 11. valutna kratka, 13.
domača žival, 14. prednji Ljubljance, 16.
nevestina oprema, 17. Južni Američan, 19.
veznik, 20. premikati se, 21. grška črka,
22. kipi, izvira, 24. začetnici imena in pri-
imka izdajatelja slovenske literarne revije
(1828-1869), 25. poje trobenta, 27. pred-
plačilo, 28. pevski glas, 30. vzeti, dvigniti
s česa, odnesti, 33. igralna karta, 35. fin-
ški pristanisce, 36. prelog, 37. termin, 39.
poglavar države v Bolgariji, 40. španška
potokinja, 43. je kriva težkoga, nemškega
spanja, 44. pesem, 45. okrajsano moško
ime, 47. žensko име, 48. francoski spolnik,
19. osnovna ploskev v prostoru, 51. avto-
mobilska značka za anonsko pokrajino,
52. ime za notranjost prednjezajnske visoke
planote.

Napivno: 1. prtok, Save v Srbiji, 2.
veleto v Južni Ameriki, 3. oblika pomoz-
nega glagola, 4. jezero na Tibetu, 5. egip-
tanski solnični bog, 6. znak na ramu, 7.
virovno sodišče, 12. snovni del cloveka, 13.
manjši, prijetni nasadi dreves, 15. rimsko
stevilo 101, 16. oblika pomoznega glagola,
18. nekrščno zaupanje, prepricanje, 22.
ptica, 23. muza ljubavne poezije, 25. vino-
vorna rastlina, 26. veznik, 29. bonbon, 31.
španška reka, 32. puščavski »vlak«, 34.
blizišči, podben, 36. oblika glagola, ki po-
meni nekaj pobirati iz posode, 38. harva
pri kartah, 39. ptica (menož), 41. znak za
kemično prvino, 42. medmet, 46. nevsc-
nost, škodljivost, 49. dva enaka soglasniki,
50. znak za kemično prvino.

magala! Čas prihaja; in kadar napoči, se bo bil —
bil kot junak; in bo postal to, za kar si se rodil:
bojnik! ...«

Bilo je, kakor da bi pri siju sveč temnordeče
blago pritrjevalo Hepsibi. Zanišljeno je sklonil gla-
vo, se počasi razpravil, upihnil luč in legel.

* * *

Ko se je Jeems drugo jutro še pred očetom in
stricem odpravil na pot k Lussanovim, se ni obto-
voril z nepotrebni stvarmi, orožjem in podobnim.
Bil je v svoji vsadjanji obliku iz blaga domače preje;
na nogah je imel indijske mokasine, na glavi pa
čepico, okrašeno z orlovin peresom. Izpod čepice so
mu padali lepi plavi lasje na ramena; in ker je imel
za vse orožje samo lok, je bilo njegovo vikto mlado-
telo svobodno v svojih kretnjah in mnogo zlaš-
kakor prejšnji dan v nalašč izbranih oblačilih in
bojevitih opravi.

Tudi lok je bil vzel le zato s seboj, ker ga je imel
nekako za del svoje vnanjosti, ne pa iz želje, da bi
preizkušal svojo spremnost na ptičih in drugih ži-
valih. Dečko je bil razigrane volje, po drugi strani
pa trdno odločen. Vedel je, da se bo udaril s Pavlom
Tachevim, če pride ta k Lussanovim; in to, kaj se
bo zgodilo v spopadu, se mu je zdelo že naprej jasno
kakor beli dan. Potem ko izroči Mariji Antonjeti
Tonteurjeva žametno blago, se je hotel povzeti v
njenih očeh na vrhuncu ugleda iz poraziti Pavla
Tacha.

J. O. CURWOOD: Abrahamova polja

12 ROMAN